04/10/2026

Στα ονομαστήρια του Μητροπολίτου Ναυπάκτου ο Δημητριάδος Ιγνάτιος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού



Την Κυριακή, 4 Οκτωβρίου 2026, εορτή του Αγίου Ιεροθέου, Α΄ Επισκόπου Αθηνών, εόρτασε τα ονομαστήριά του ο Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος, στην έδρα της Ιεράς Μητροπόλεως, την Ναύπακτο.

Οι εορταστικές εκδηλώσεις ξεκίνησαν το Σάββατο, 3 Οκτωβρίου 2026. Το πρωί πραγματοποιήθηκε το 12ο Θεολογικό Συνέδριο της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου με θέμα: «Η σημασία του 11ου αιώνος μ.Χ. για την κατανόηση της σύγχρονης πραγματικότητας». Το απόγευμα του Σαββάτου, τελέσθηκε πολυαρχιερατικός Αναστάσιμος Εσπερινός στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Δημητρίου, χοροστατούντος του Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου, και συγχοροστατούντων των Μητροπολιτών: Καλαβρύτων κ. Ιερωνύμου, Καστορίας κ. Καλλινίκου, Κορίνθου κ. Παύλου και του οικείου Ποιμενάρχου κ.

Ιεροθέου. Κατά τον Εσπερινό έλαβαν μέρος πολλοί Ιερείς με πρώτο τον Αρχιμ. π. Αμβρόσιο Γκουρβέλο της Ι. Μ. Πατρών.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο χοροστατών Αρχιερεύς κ. Ιγνάτιος. Στο κήρυγμά του αναφέρθηκε αρχικά στον αναστάσιμο χαρακτήρα της εορτής των Αγίων, τονίζοντας ότι οι Άγιοι αποτελούν καρπό της Αναστάσεως του Χριστού. Συνέδεσε ιδιαίτερα τους αγίους Ιερόθεο και Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη με το κήρυγμα του Αποστόλου Παύλου στην Αθήνα και αναρωτήθηκε ποια ήταν εκείνα τα στοιχεία που τους έκαναν να δεχθούν το κήρυγμα, ενώ οι περισσότεροι Αθηναίοι το απέρριψαν. Επεσήμανε ότι διέθεταν γνώση, δίψα για την αλήθεια, αλλά κυρίως καθαρή καρδιά, ώστε ο λόγος του Θεού να μη μιλήση μόνο στη λογική τους, αλλά και στην καρδιά τους. Από την αποδοχή αυτή άρχισε η πορεία τους από τα είδωλα και τη φιλοσοφική αυτάρκεια προς την πίστη, η οποία, μέσα στην Εκκλησία και στα Μυστήριά της, οδηγεί στην κάθαρση, στον φωτισμό και τελικώς στη θέωση. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στη Θεία Ευχαριστία ως πραγματική και υπαρξιακή μετοχή στο αναστημένο Σώμα του Χριστού και υπογράμμισε ότι η χριστιανική ζωή είναι αγώνας, αλλά αγώνας χαράς και όχι άγχους ή θλίψεως.

Στη συνέχεια συνέδεσε το πρόσωπο του αγίου Ιεροθέου με τον εορτάζοντα Μητροπολίτη Ναυπάκτου Ιερόθεο, προς τον οποίο εξέφρασε προσωπικά αισθήματα αγάπης, ευγνωμοσύνης και εκτιμήσεως. Αναφέρθηκε στην κοινή τους εκκλησιαστική πορεία επί τρεις και πλέον δεκαετίες, στους μεταξύ τους διαλόγους και στη δυνατότητα του Μητροπολίτου Ιεροθέου να ακούη πραγματικά τον συνομιλητή του, ακόμη και όταν υπάρχουν διαφορετικές απόψεις. Τόνισε την προσφορά του στην Εκκλησία, την ευρύτερη επίδραση των βιβλίων του σε ολόκληρη την Ορθοδοξία και στον χριστιανικό κόσμο, καθώς και τη στενή σχέση του με συγχρόνους Αγίους, από τους οποίους προσέλαβε πολύτιμη εκκλησιαστική εμπειρία.



Τέλος, ο ομιλητής παρατήρησε ότι στη σύγχρονη εποχή πολλοί άνθρωποι, ιδίως στον δυτικό κόσμο, αναζητούν στην Ορθοδοξία τη μυστηριακή ζωή και την πατερική εμπειρία της καθάρσεως, του φωτισμού και της θεώσεως. Αντιπαρέβαλε αυτή την αναζήτηση προς τα σύγχρονα «είδωλα» της τεχνολογίας, της λογικής αυτάρκειας, του πλουτισμού, του ανταγωνισμού και του ατομισμού, τα οποία ιδιαίτερα οι νέοι αρχίζουν να αντιλαμβάνονται ως ψεύτικα και ανεπαρκή. Κατέληξε ότι ευθύνη των ποιμένων είναι να προσφέρουν στον σύγχρονο άνθρωπο το αυθεντικό μήνυμα της Εκκλησίας και να τον οδηγήσουν σε ουσιαστική συμμετοχή στη ζωή της, ώστε όλοι να βιώνουν και να κηρύττουν την Ανάσταση. Ολοκλήρωσε με θερμές ευχές προς τον Μητροπολίτη Ναυπάκτου, χαρακτηρίζοντάς τον φίλο των Αγίων, μελετητή των Πατέρων και πολύτιμο συνεπίσκοπο.

Την κυριώνυμο ημέρα, Κυριακή 4 Οκτωβρίου 2026, τελέσθηκε ο Αναστάσιμος Όρθρος και το Αρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του εορτάζοντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου και συλλειτουργούντων των Μητροπολιτών: Πατρών κ. Χρυσοστόμου, Καστορίας κ. Καλλινίκου, Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού και του Επισκόπου Επιδαύρου Νικοδήμου. Τους Αρχιερείς πλαισίωσαν Ιερείς και Διάκονοι με πρώτο τον Ηγούμενο της Ι. Μ. Αμπελακιωτίσσης, Αρχιμ. π. Πολύκαρπο Παστρωμά.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.